

Отже, для області характерні такі тенденції роздрібної торгівлі – збільшення роздрібного товарообороту відбувається переважно за рахунок інфляційних процесів; частка продовольчих товарів у структурі роздрібного товарообороту є однією з найвищих в Україні, що свідчить про недостатній рівень доходів та бідність населення; відбувається заміна традиційних для радянської системи гастрономів і універсамів сучасними типами магазинів – супермаркети, гіпермаркети та мінімаркети; поява нових форм організації ресторанного бізнесу – фуд-корті, кейтерингові послуги, демократичні ресторани, впровадження франчайзингових відносин.

Список використаних джерел:

1. Заставецька О.В. Географія Тернопільської області. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2004. – 141 с.
2. Історична довідка // Тернопільська обласна бібліотека для дітей [Електронний ресурс]: <http://www.odp.te.ua/1120>
3. Тернопільська область: географічний атлас: Моя мала Батьківщина / О. В. Заставецька. – К.: Мапа. 2009. – 20 с.
4. Україна у цифрах у 2015 році /за ред. І. М. Жук. – К. : Державна служба статистики України, 2016. – 239 с.

Тимошенко В.В.

студентка,

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ПОЛІТИКО-ГЕОГРАФІЧНІ АСПЕКТИ ВИЗНАННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ КОСОВО ЯК ПРИКЛАДУ САМОПРОГОЛОШЕНОЇ ДЕРЖАВИ

Проголошення незалежності Косово відбулося 17 лютого 2008 року після довгих років боротьби і при підтримці міжнародного співтовариства.

Проголошення незалежності Косово розділило міжнародну спільноту на два «табори» – прибічників і противників визнання республіки. На 23 липня 2015 року Косово визнають 108 країн світу. Якщо говорити про визнання з боку провідних інтеграційних угруповань, то серед членів Європейського Союзу визнання пролунало від 23 країн із 28, НАТО – 24 із 28 країн, Організації Ісламського співробітництва – 34 із 57 держав [6].

Серед країн, які визнали Республіку Косово, виокремимо та проаналізуємо висловлювання із боку держав «Великої сімки». Спочатку потрібно сказати, що всі вони вустах власних лідерів схвалили рішення Косово щодо незалежності.

Сполучені Штати Америки визнали Косово як суверенну та незалежну державу 18 лютого 2008 року та привітали із цією історичною подією. Тодішній президент США Джордж Буш ствердно відповів на прохання Косово про встановлення дипломатичних відносин між державами і зауважив, що Сполучені Штати обіцяють бути близьким другом та партнером для Косово [13].

Не забарилось визнання і з боку Франції та Великої Британії, які також зробили це 18 лютого 2008 року. Від Великої Британії заяву зробив міністр закордонних справ Девід Мілібенд. Це сталось після переговорів із міністрами закордонних справ ЄС у Брюсселі [12]. Власне після цих переговорів і міністр закордонних справ Франції оголосив позитивну для Косово новину [4].

Німеччина визнала новою державою сербську провінцію Косово 20 лютого 2008 року на засідання Кабінету міністрів. Уряд ФРН запропонував новоутвореній державі встановити дипломатичні відносини, на що Косово дало згоду [2]. 21 лютого 2008 року Італія також визнала Республіку Косово самостійною державою на міжнародній політичній арені [1].

Останніми із «Великої сімки» позитивне рішення щодо Косово прийняли Канада та Японія. Сталось це в один день з боку обох держав – 18 березня 2008 року. Японія своє рішення прокоментувала так: «Оскільки уряд Республіки Косово чітко сформулював свої наміри щодо керівництва державою, основані на «Комплексній пропозиції для врегулювання статусу Косово», яка була розроблена представниками ООН, то Японія очікує, що незалежність Косово зробить внесок у тривалу стабільність у регіоні» [11]. Двосторонні відносини між Канадою та Косово хороші і мають потенціал для подальшого розвитку і росту. Канада задоволена тим, що Косово зобов'язалося захищати права меншин, у тому числі їх культурну і релігійну спадщину, і зазначила ці зобов'язання в конституції країни [5].

Також є держави, які не підтримали прагнення Республіки Косово до самостійності. Серед них варто звернути увагу на Іспанію, Грецію, Словаччину (члени ЄС), Росію, Індію та Китай.

Іспанський міністр закордонних справ М.А.Моратінос, підтвердив, що Іспанія не збирається офіційно визнавати Косово, тому що проголошення незалежності – це неповага міжнародного права. І ця подія може викликати розкол у міжнародному співтоваристві, поділ в Раді Безпеки ООН та серед держав-членів ООН і що це не піде на користь Балканському регіону [10]. Можна зробити припущення, що Іспанія зайняла таку позицію через власні проблеми з Каталонією та Країною Басків.

Греція на наступний день після проголошення незалежності Косово заявила, що прийме рішення, чи слід визнати цю державу самостійною чи ні. Згодом, 29 серпня 2008 року, представник МЗС під час конференції оголосив, що Греція не визнає Косово як суверенну державу, і пояснив це тим, що Греція має принципи, які підтримують міжнародне право, а дана подія може стати першим кроком до його краху [7].

Незабаром після виходу Косово на міжнародну арену кілька державних посадовців з Словаччини зробили заяви щодо незалежності Косово. Прем'єр-міністр Роберт Фіцо сказав: «Я не виключаю, що Словаччина ніколи не визнає Косово. Косово – це не проста незалежна територія, вона є невід'ємною частиною Сербії. Декларація незалежності порушує основні принципи міжнародного права». Заступник прем'єр-міністра Душан Каплович сказав, що, оголосивши незалежність без згоди Сербії, Косово зламало міжнародне право і створило прецедент [9].

Росія, Індія і Китай не визнають незалежність Косовського краю і наполягають на тому, що переговори між Сербією і Косово мають бути відновлені. Це рішення було прийняте на сумісній конференції держав, яка проходила у місті Єкатеринбург наприкінці лютого 2008 року. Коментуючи дане питання, міністр закордонних справ Росії С.Лавров сказав: «Ми вважаємо, вона повинна бути вирішена виключно на основі міжнародного права. У нашій заяві ми виголосили нашу принципову позицію, що одностороннє проголошення незалежності Косово суперечить резолюції ООН 1244» [8]. Це яскраве підтвердження подвійності стандартів РФ, яка визнає незалежність Південної Осетії, Абхазії і підтримує терористичні угруповання ЛНР і ДНР, вже не акцентуючи на односторонньому проголошенні їхньої незалежності.

На останок хочеться сказати про позицію України щодо Косово. Україна є однією із держав, які не визнають самостійність та державність Республіки Косово. Позиція України формувалась виходячи із національних інтересів, одним із яких є цілісність держав на європейському континенті [3]. Проте, як показали події, пов'язані із російською анексією Криму і окупацією частини Донбасу, виважена політика України не отримала адекватної реакції з боку сербської влади і окремих її політиків. Сербія, на жаль, зайняла проросійську політику і просуває нині проросійські ідеї щодо важливих для України питань.

Отже, провівши аналіз позицій світових лідерів, можна зробити низку висновків. По-перше, потрібно сказати, що країни «Великої сімки» мають одностайну позицію у даному питанні – вони підтримують право Косово на самостійну суверенну державу. Їхні рішення мають надихати світову спільноту «йти в ногу» із загальним розвитком. По-друге, скажемо про держави, які не підтримують волевиявлення Косово. Вони вважають, що це є порушенням усталеного міжнародного права, якого мають дотримуватись всі та ніхто не може порушувати. Дану позицію можна пояснити тим, що держави мають власні проблеми із територіями, які прагнуть до незалежності і, відповідно, якби вони підтримали Республіку Косово, то це могло б стати початком кінця для них самих.

Список використаних джерел:

1. Італія приєдналась до країн, котрі визнали суверенітет Косова [Електронний ресурс] // NEWSru.ua [сайт]. – Режим доступу: <http://www.newsru.ua/arch/world/21feb2008/italia.html>
2. Німеччина офіційно визнала Косово [Електронний ресурс] // Кореспондент.net [сайт]. – Режим доступу: <http://ua.korrespondent.net/world/381382-nimechchina-oficijno-viznala-kosovo>
3. Україна не визнає Косово, незважаючи на рішення суду ООН [Електронний ресурс] // Новини України на 1+1 [сайт]. – Режим доступу: <http://tsn.ua/ukrayina/ukrayina-ne-viznae-kosovo-nezvazhayuchi-na-rishennya-sudu-oon.html>
4. Франція визнає Косово [Електронний ресурс] // Кореспондент.net [сайт]. – Режим доступу: <http://ua.korrespondent.net/world/379545-franciya-viznae-kosovo>
5. Canada-Kosovo Relations [Електронний ресурс] // Canada's International Gateway [сайт]. – Режим доступу: http://www.canadainternational.gc.ca/croatia-croatie/bilateral_relations_bilaterales/Canada_Kosovo_relations.aspx?menu_id=37&lang=eng

6. International recognition of Kosovo [Електронний ресурс] // Wikipedia, the free encyclopedia [сайт]. – Режим доступу: https://en.wikipedia.org/wiki/International_recognition_of_Kosovo
7. Kosovo MPs proclaim independence [Електронний ресурс] // BBC NEWS [сайт]. – Режим доступу: <http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/7249034.stm>
8. Russia, China & India insist Kosovo and Serbia resume talks [Електронний ресурс] // RT News [сайт]. – Режим доступу: <https://www.rt.com/news/russia-china-and-india-insist-kosovo-and-serbia-resume-talks/>
9. Slovaks divided on Kosovo [Електронний ресурс] // The Slovak Spectator [сайт]. – Режим доступу: <http://spectator.sme.sk/c/20028428/slovaks-divided-on-kosovo.html>
10. Spain will not officially recognise Kosovo [Електронний ресурс] // News from Spain [сайт]. – Режим доступу: <http://news-spain.euroresidentes.com/2008/02/spain-will-not-officially-recognise.html>
11. Statement by Foreign Minister Masahiko Koumura on the Recognition of the Republic of Kosovo [Електронний ресурс] // Ministry of Foreign Affairs of Japan [сайт]. – Режим доступу: <http://www.mofa.go.jp/announce/announce/2008/3/0318.html>
12. UK recognises Kosovo independence [Електронний ресурс] // REUTERS [сайт]. – Режим доступу: <http://uk.reuters.com/article/uk-kosovo-serbia-britain-idUKL1824693920080218>
13. U.S. Recognizes Kosovo as Independent State [Електронний ресурс] // U.S. Department of State Archive [сайт]. – Режим доступу: <http://2001-2009.state.gov/secretary/rm/2008/02/100973.htm>

Чернова К.В.

студентка,

*Науковий керівник: Решетченко С.І.
кандидат географічних наук, доцент,
Харківський національний університет
імені В.Н. Каразіна*

ХАРАКТЕРИСТИКА ОСНОВНИХ ФОРМ ХМАРНОСТІ ТА ЇХ ПОВТОРЮВАНІСТЬ НА ДОСЛІДЖУВАНІЙ ТЕРИТОРІЇ

Особливу увагу під час підготовки до польоту приділяють взаємозв'язку хмарності та радіації. Хмарність є одним з головних чинників формування радіаційного балансу, тому кількісна оцінка її природних змін в умовах глобального потепління є актуальним питанням.

Відомо, що міра покриття небосхилу хмарами різних видів зумовлена циркуляційними процесами в атмосфері. Хмароутворення є вторинним відносно регіональних циркуляційних процесів, що панують над територією України.

Фазовий стан хмар є однією з найважливіших мікрофізичних характеристик, оскільки впливає на їх стійкість та існування, радіаційний теплообмін, поглинання електромагнітних хвиль, обледеніння літаків.

Фазовий стан хмари в її просторі може бути різним і змінюватись з часом. Поки існує хмара, кристали можуть зароджуватись, рости і випадати, а краплі